

„Nesu vieniša savo kelyje“

Margarita Lėckienė, penkių vaikų motina, gamtos mokslų daktarė, Opus Dei rėmėja, dalijasi savo mintimis.

2007-06-11

- Esu gimusi ir užaugusi Tarybų Sąjungoje. Kaip ir didžioji dauguma tos šalies gyventojų buvau auklėjama kaip ateistė, ir mano vaikystė praėjo lydima komunistinių šūkių. Šeima buvo darni ir tvarkinga, tėvai mylėjo vienas kitą ir mus, vaikus. Atsigręždama į praeiti, gali paliudyti,

kad šeimoje buvo laikomasi Dievo įsakymų – ypač tų, kurie reguliuoja žmonių tarpusavio santykius.

Garbingumo, sąžiningumo, pasiaukojančios meilės ir kantrybės pavyzdžių semdavausi iš savo tėvų.

Mano kelias į Dievą buvo sunkus ir labai ilgas. Nenorėčiau, kad jį pakartotų mano vaikai ar bet koks kitas žmogus. Kantriai ir nuostabiai veikdamas mano gyvenimą, Viešpats galų gale atvedė mane čia, į Opus Dei. Nuostabu ir tai, kad būtent mano vyras supažindino mane su puikiais žmonėmis, kurie darbuojasi „Dievo darbe“ Lietuvoje.

Tai atsitiko prieš ketverius metus. Iš pradžių lankydavausi paskaitose ar kituose užsiėmimuose smalsumu ar mandagumu vedina, bet pamažu Opus Dei dvasia įsiskverbė į giliausius mano sielos kampelius. Tada įvyko kažkas nuostabaus –

tikras dvasinis sprogymas, kukliai vadinamas atsivertimu.

Suvokimas tos nuostabios tiesos, kad kiekvienas mūsų gali ir turi siekti šventumo, nes kiekvienas yra Dievo vaikas, pakeitė mano ir mano šeimos gyvenimą. Visas mano darbas – laboratorijoje, prie kompiuterio ar viryklės – įgijo prasmę ir vertę, nes darbas staiga virto malda, o malda – vidinio ir išorinio gyvenimo šerdimi.

Neatpažįstamai pasikeitė šeimos ir profesinis gyvenimas. Kasdien (nors ir po truputį) auga meilė, tikėjimas ir viltis, vis daugiau darnos ir tvarkos randasi namuose, sklandžiau klostosi darbo reikalai, geriau sekasi dirbti ir apaštalauti savo aplinkoje.

Po atsivertimo prasidėjo ilgas kelias į Dievo namus. Žinau, kad šis kelias kiekvienam žmogui trunka iki pat mirties ir nėra lengvas. Man, kaip ir visiems, šiame kelyje reikia paramos ir patarimo. Opus Dei visuomet

randu ir vieną, ir kitą. Galiu pasakyti,
kad šiame kelyje – svarbiausiame
mano gyvenime – nesu vieniša.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/nesu-vienisa-savo-kelyje-2/](https://opusdei.org/lt-lt/article/nesu-vienisa-savo-kelyje-2/)
(2025-03-27)